

derved vil blive fremkaldt Tanker i Folket om, hvad der staar paa Spil her, og at det maa give Stødet til, at baade denne og hin kommer til at se paa det som sin Pligt at tage sig af det Barn, man møder paa sin Vej, som ikke har det godt. Kommer vi først dertil, vil der ikke blive saa megen Brug for Lovgivningen, som der hidtil har været.

Med disse Ord skal jeg anbefale dette Lovforslag til grundig og velvillig Behandling i et Udvalg — til grundig Behandling, eftersom der er saa mange Paragraffer, at det er ganske nødvendigt, at man i et Udvalg gaar dem grundigt igennem.

Justitsministeren (Rytter): Maa jeg takke for den velvillige Modtagelse af begge de to Lovforslag; der er jo saa at sige fra alle Partiers Side udtalt Tilslutning til de Hovedprincipper, som ligger til Grund for dem. Det ærede 4de Medlem for 1ste Kreds (Karen Ankersted) fremsatte den Henstilling, at der maatte blive Tid for Landstinget til at overveje disse Forslag, og jeg skal heroverfor straks bemærke, at dette absolut ogsaa har været Mening fra min Side, idet Forslagene blev forelagt af mig her i denne Samling ikke for at gennemføres, men for at Landstinget kunde faa Lejlighed til at stifte Bekendskab med dem, og for at de kunde blive drøftet rundt om ude i Landet, saaledes at vi, naar vi kommer sammen til Efteraaret, under Finanslovens Behandling i Folketinget her i Landstinget eventuelt kunde diskutere Forslagene noget nøjere og saa, saa hurtigt som muligt, faa dem ført ud i det praktiske Liv.

Jeg skal dernæst ganske kort komme ind paa de Udtalelser, der er fremkommet fra de enkelte Medlemmer. Vi maa selvfølgelig navnlig drøfte de Spørgsmaal, som er kommet frem, i Udvalgene, og jeg synes paa Forhaand ikke, at de Uoverensstemmelser, der maaske er til Stede, er større, end at de maa kunne overvindes.

Det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (Marie Christensen) gjorde gældende, at der maaske var en irrationel Forskel mellem de to Forslag, idet Loven om Plejebørn giver Tilladelse til, at Plejebørn kan anbringes hos Folk, der nyder vedvarende Fattigunderstøttelse, medens dette ikke kan ske efter Værgeraadstilsynsloven. Jeg

maa sige, at der er en Forskel, men jeg synes, at den er yelbegrunderet, idet Forholdet med Hensyn til Plejebørn jo meget ofte er det, at Barnet bliver anbragt rent privat, at den ene overdrager det til den anden, en Datter overdrager det f. Eks. til sin Moder, eller det overdrages til en eller anden nær Slægtning. Dette sker rent privat, og det kan godt være, at vedkommende mener, at den, der er under vedvarende Fattigunderstøttelse, alligevel godt kan opdrage dette Barn, og helst vil have Barnet hos vedkommende, I det andet Tilfælde er derimod Tale om Børn, som det offentlige har frataget vedkommende Forældre, og dér maa man selvfølgelig være langt mere forsigtig med, hvor de anbringes, fordi det er fremmede, der skønner, og de intime Familienforhold og Skøn kan derfor ikke komme frem. Det offentlige har da sagt: Det kan maaske i enkelte Tilfælde være rigtigt, men vi tør ikke gøre det til Regel, derfor maa vi fastslaa denne Regel. Der var jo ogsaa Strid i Kommissionen, men Strid til begge Sider. Nogle mente, at man efter begge Love skulde kunne anbringe Børnene hos Folk, der havde vedvarende Fattigunderstøttelse, andre mente det modsatte, at det ikke skulde kunne ske efter nogen af Lovene, og man fik saa det, jeg vil ikke kalde det Kompromis, men den Løsning, der her er foreslaaet.

Jeg gaar dernæst over til det ærede 9de Medlem for 1ste Kreds (Steincke), der holdt et meget interessant Foredrag. Jeg kunde ønske, at han vilde holde det samme Foredrag rundt omkring i Landet for netop at fremkalde det, der har været Grundlaget for Loven, at den bliver populær, naar Folk ser, hvad Mening er. Thi kun dermed kan man komme bort fra et vist odiøst Skær over Værgeraadsbørnene. Jeg tror, at den Maade, hvorpaa det ærede Medlem tog Sagen og fremhævede visse Synspunkter, netop var egnet til at gøre Lovgivningen mere populær. Det ærede Medlem kritiserede Justitsministeren paa forskellige Punkter. Han indrettede det saaledes, at han hver anden Gang roste og hver anden Gang dadlede. Jeg vil gaa den modsatte Vej og straks paa et afgørende Punkt give det ærede Medlem Medhold, og derpaa vil jeg nævne de Tilfælde, hvor det ærede Medlem efter min Mening har kritiseret